

ຜະແນກປົກຄອງຄວາມແກ່ຊາຣາ ແລະ ການຊຸມຊື່ຍະຍາວ

ແບບວິທີທາງການຂອງການສັງເກດເບິ່ງຜິວຫນັງ ຮູບພາບ ແລະ ການບັນຮະຍາຍຂອງບາດແຜເຂ່ງຕົງ

ຂັ້ນທີ I

ການປ່ຽນແປງຂອງຜິວຫນັງຕິດຢູ່ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງນໍາຄວາມເຂ່ງຕົງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ ທີ່ມີສິ່ງຊັບອກເນື້ອຖືກປຽບທຽບໃສ່ບໍລິເວນ ທາງອ້າງ ຫລື ກົງກັນຂ້າມຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ. ສິ່ງຊັບອກເຫລົ່າອາດຈະລວມເອົາການປ່ຽນ ແປງໃນນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍຢ່າງຂອງສິ່ງຕໍ່ລົງໄປ ນີ້: ອຸນຫະພູມຂອງຮ່າງກາຍ, ຄວາມສະມໍາ ສະເໝີຂອງເນື້ອ, ຄວາມສະມໍາ ຄວາມຮູ້ສຶກ. ຢູ່ ໃນຜິວຫນັງສີຈາງໆ, ບາດແຜຈະປາກົດວ່າ ເປັນບໍລິເວນສະເພາະທີ່ເປັນສີແດງສະເໝີ. ຢູ່ໃນຜິວຫນັງດໍາກວ່າ, ບາດແຜອາດຈະ ປາກົດເປັນສີແດງ, ຝ້າ, ຫລື ສີມ່ວງ.

ຂັ້ນທີ II

ການສູນເສັຽຄວາມໜາຂອງຜິວ ຫນັງສວນນຶ່ງທີ່ກ່ຽວພັນນໍາເອບີ ເດີມິສ, ເດີມິສ, ຫລື ທັງສອງຢ່າງ. ບາດແຜຈະເປັນຜິວເຜີນ ແລະ ອີງຕາມທາງການແພດແລ້ວ ວ່າເປັນຮອຍຊຸດ, ຕຸ່ມຕາມຜິວ ຫນັງ, ຫລື ຊຸມຕົ້ນໆ.

ຂັ້ນທີ III

ການສູນເສັຽຄວາມໜາຂອງຜິວ ຫນັງທັງໝົດທີ່ກ່ຽວພັນນໍາຄວາມ ເສັຽຫາຍ ຫລື ແຂ່ງຕາຍຂອງເນື້ອ ກ້ອງຜິວຫນັງຊຶ່ງອາດຈະຕໍ່ລົງໄປ ເຖິງ, ແຕ່ວ່າບໍ່ຊອດ, ເຖິງເນື້ອຢູ່ ກ້ອງນັ້ນອີກ. ບາດແຜຈະເປັນອີງ ຕາມທາງການແພດແລ້ວວ່າເປັນ ຊຸມເລິກທີ່ມີ ຫລື ບໍ່ມີການທໍາລາຍ ເນື້ອທາງອ້າງ.

ຂັ້ນທີ IV

ການສູນເສັຽຄວາມໜາຂອງຜິວ ຫນັງທີ່ມີການທໍາລາຍອັນຮ້າຍ ແຮງ, ການຕາຍຂອງເນື້ອ, ຫລື ຄວາມເສັຽຫາຍຕໍ່ກ້າມເນື້ອ, ກະ ດູກ, ຫລື ໂຄງຮ່າງຊຸ່ມຊູ (ເຊັ່ນວ່າ, ເສັ້ນເອິ້ນ, ຫນວຍຂໍ້ຕໍ່). ການທໍາ ລາຍ ແລະ ທໍ່ຮູດັ່ງອາດຈະພົວພັນ ນໍາບາດແຜຂັ້ນທີ IV.

- ບາດແຜຂັ້ນທີ I ອາດຈະບໍ່ຖືກກວດພົບໄດ້ແນ່ນອນເລື້ອຍໆໃນຄົນເຈັບຜູ້ທີ່ມີຜິວຫນັງດໍາຊໍ້າເຂົ້າ.
- ເມື່ອເວລາມີກາຍຫນັງແຫ້ງຢູ່, ບາດແຜຈະບໍ່ສາມາດຖືກກວດພະຍາດໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຈົນກວ່າກາຍຫນັງແຫ້ງ ໄດ້ຖືກເອົາອອກ.
- ໃຫ້ລະມັດລະວັງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເກີດມາຈາກຄວາມກົດດັນໃນຄົນເຈັບທີ່ມີແປ້ງໄອບທໍ ຫລື ຖົງສວມໃສ່ຊຸ່ມຊູ.

ຖືກປັບປ່ຽນມາຈາກຄໍາແຈ້ງການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນບາດແຜເຂ່ງຕົງສະຖວນລິກະສິດ 1998.
ຖືກໃຊ້ດ້ວຍຄໍາອະນຸຍາດຂອງລະນະແນະນຳປົກຄອງກ່ຽວກັບບາດແຜເຂ່ງຕົງແຫ່ງຊາດ.

